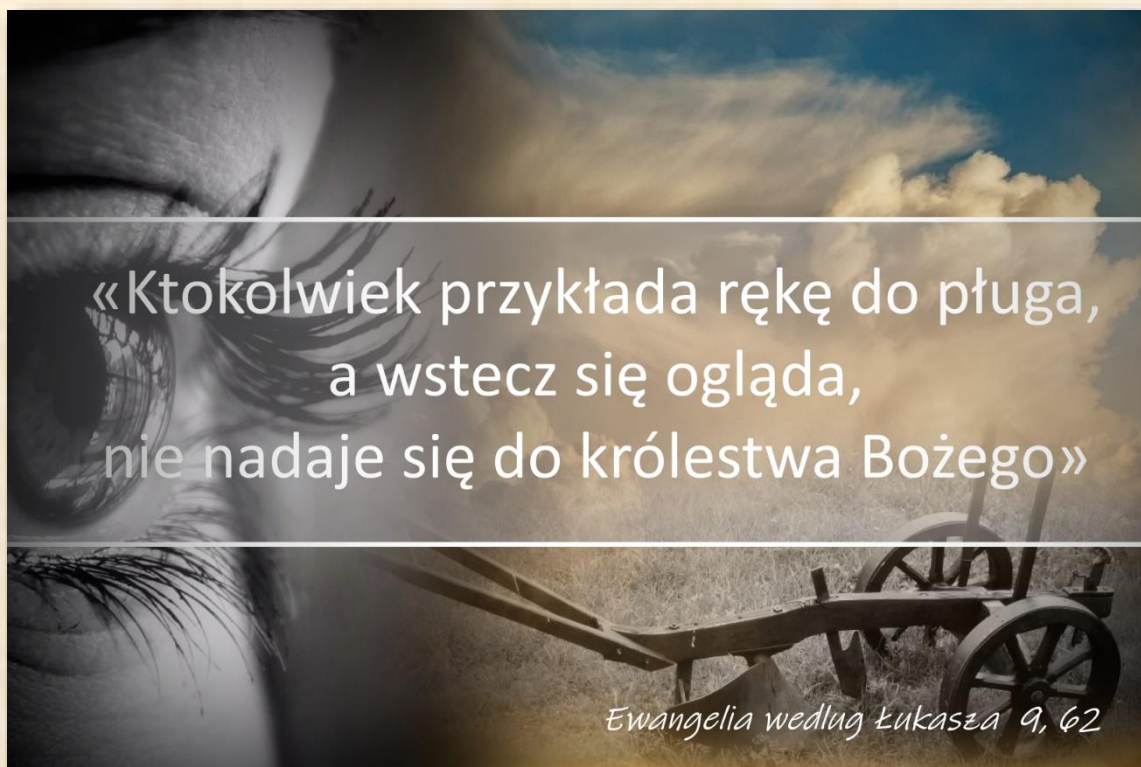

Rozważania Biblijne – 26 czerwca 2022

Pierwsze czytanie - z pierwszej Księgi Krolewskiej 19, 16; 19-21

« Pan rzekł do niego: Później namaścisz Jehu, syna Nimszego, na króla Izraela. A wreszcie Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie. [Eliasz] stamtąd poszedł i odnalazł Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par [wołów] przed nim, a on przy dwunastej. Wtedy Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój płaszcz. Wówczas Elizeusz zostawił woły i pobiegłszy za Eliaszem, powiedział: «Pozwól mi ucałować mego ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą». On mu odpowiedział: «Idź i wracaj, bo po co to ci uczyniłem?» Wtedy powrócił do niego i zaraz wziął parę wołów, złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli. Następnie wybrał się i poszedłszy za Eliaszem, stał się jego sługą.

- Eliasz i Elizeusz są wielkimi prorokami Starego Testamentu. Ich misje opisane są w pierwszej i drugiej księdze Krolewskiej, które należą do tak zwanych « ksiąg historycznych », opisujących czasy pięciu wieków (od dziesiątego do szóstego wieku pne). Zapisane są w nich jednocześnie dwie równorzędne historie: życie dwóch dynastii (północnej i południowej). Po śmierci Salomona, w 933 roku pne, ziemia Izraela została podzielona na dwa różne królestwa: północna część zachowała nazwę Królestwa Izraela, a południowa – Królestwa Judy.

- Jednak Księgi Krolewskie nie są typowymi księgami historycznymi, zachowującymi obiektywizm. Ich celem jest przekazanie przesłania teologicznego – kerygmy głoszącej, że naród wybrany jest szczęśliwy tylko wówczas, gdy jest wierny Przymierzu. Ten, kto jest Mu wierny, sięje wokół siebie pokój i sprawiedliwość. W przeciwnym wypadku dochodzi do przemocy, nienawiści, niesprawiedliwości... A czasy opisane w Księgach Krolewskich obfitują właśnie w wojny, idolatrię, niezdrowe rywalizacje, poszukiwanie władzy i bogactwa, w kłamstwa, kradzieże i zabójstwa...
Prorocy Eliasz i Elizeusz, żyjący w dziewiątym wieku p.n.e., poświęcają wszystkie swoje siły i czas na nawoływanie do wierności Bogu Jedynemu.

Czytany dziś fragment zawiera opis powołania Elizeusza :

- *« Wtedy Pan rzekł do niego: **Później namaścisz Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie.** »*
 - Słowa te wyraźnie pokazują, że to sam Bog powołał proroka Elizeusza oraz że prorok Eliasz przekazuje i wypełnia Jego słowa.
 - Eliasz zastaje Elizeusza przy pracy na roli – orzącego ziemie wołami. Bog często powołuje w momencie gdy człowiek się tego nie spodziewa, w czasie wykonywania przez niego codziennych obowiązków... Mojżesz, Dawid i Amos pasli owce, Gedeon obrabiał zboże, Saul wracał z wołami z pola... Podobnie w Nowym Testamencie, Jezus powołuje Mateusza w chwili, gdy ten pracuje w swym biurze celnika, a innych Apostołów gdy łowią ryby.

« Eliasz odnalazł Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par [wołów] przed nim, a on przy dwunastej. »

- W języku biblijnym cyfra « 12 » oznacza doskonale wypełnienie ; Eliasz jest przy 12-tej parze wołów, co znaczy, że kończy swą pracę i może zacząć nową : poświęcić się misji, jaką Bog mu właśnie powierza...

« Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój płaszcz. »

- Był to gest zaproszenia do udziału w misji. Dlatego Elizeusz *« zostawił woły i pobiegł za Eliaszem i powiedział: «Pozwól mi ucałować mego ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą»*. Znaczy to, że dobrze rozumiał gest Eliasza.

«Idź i wracaj, bo po co to ci uczyniłem? »

- Tymi słowami Eliasz przypomina Elizeuszowi, że jest wolnym człowiekiem. Zaznacza też, że przyjęcie powołania Bożego jest radykalnym wyborem, zakłada bowiem opuszczenie bliskich i całkowite zwrócenie się ku przyszłości.

« wziął parę wołów, złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli »

- Elizeusz w całkowitej wolności zegnania się z rodzicami, następnie zabija dwa woły i składa je w ofierze.
To jest gest pożegnania oznaczający też, że odtąd Elizeusz już niczego nie posiada i że jest teraz całkowicie wolny i gotowy pójść za Eliaszem, by wypełnić misję, do jakiej powołał go Bóg.
Wiele lat później, gdy Eliaz zostanie wzięty do Nieba, Elizeusz podniesie jego płaszcz i w ten sposób « przywdzieje » misję Eliasza...
- Święty Paweł posłużył się tą symboliką odzienia, tłumacząc czym jest chrzest święty :
« wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. » (Ga 3, 27)
 - W ten sposób Paweł tłumaczy, że każdy ochrzczony jest powołany do uczestniczenia w misji samego Chrystusa.

Psalm 16, 1-2; 5-10

*Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie,
mówię Panu: « Tyś jest Panem moim;
Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego:
To właśnie Ty mój los zabezpieczasz.*

*Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek,
bo nawet nocami upomina mnie serce.
Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy,
nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy.*

*Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje,
a ciało moje będzie spoczywać z ufnością,
bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu
i nie dozwolisz, by wierny Tobie znalazł grobu.*

*Ukażesz mi ścieżkę życia,
pełnię radości u Ciebie,
rozkosze na wieki po Twojej prawicy.*

“Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego: « To właśnie Ty mój los zabezpieczasz »

- Jest to aluzja do specyficznego statutu Levitów: w czasie podziału Palestyny na potomków Jakuba, Levici nie otrzymali ziemi: ich dziedzictwem została Świątynia i służba w niej. Całe ich życie poświęcone jest służbie Bogu. Nie posiadali więc żadnego źródła utrzymania. Żyli ze składanych dziesięcin i z części mięsa, składanego w ofierze.

« nawet nocami upomina mnie serce...Stawiam sobie zawsze Pana przed oczyma »

- To Levici, zmieniając się co kilka godzin, strzegą Świątyni we dnie i w nocy.

W pierwszym etapie Objawienia, prorocy walczą o to, by naród wybrany był wierny swemu Bogu. W późniejszym etapie, zrozumie on, że jego Bog jest też Bogiem innych narodów. To będzie duży przełom, gdyż dotąd wyobrażano sobie, że każdy naród czy lud ma swojego Boga.

Bog Izraela obiecuje mu wolność i szczęście, ale w zamian daje mu prawo, zabraniające mu wierzenia w innych bogów i składania im ofiar.

« Stawiam sobie zawsze Pana przed oczyma, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy »

- Co znaczy, że naród wybrany pragnie szukać pomocy tylko u swego Boga.
- Śpiewany dziś psalm wyraża tę trudną walkę o wierność Bogu Jedynemu.
- Naród wybrany wspomina obietnice Boże i Jego błogosławieństwa wiedząc, że to czego Bog wymaga, zawsze wypływa z Jego miłości – jest to jedyna droga do szczęścia i wolności...

« Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek.... Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie »

- Co znaczy, że Bog nigdy nie pozwoli, by naród wybrany zaginał.
- Wiele wieków później, po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, możemy z radością powtarzać te słowa, pełne nadziei :

« ... nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu. Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy. »

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60